

KULTŪRINĖS GANYKLOS NAUDOJIMO TYRIMAI

V. Juraitis

Kultūrinių ganyklų žolė - labai vertingas pašaras. Ją gyvuliai noriai ėda, lengvai virškina. Jauna žolė itin maistinga, joje daug proteinų, amino rūgščių, karotino, mineralinių medžiagų ir mažai ląstelių sienelių. Tinkamai prižiūrima bei racionaliai naudojama kultūrinė ganykla pasižymi aukštu produktyvumu, o derlingumu prilygsta pašarinėms kultūroms [2, 3].

Numatant, kaip bus naudojama kultūrinė ganykla, reikia atminti, kad per ganiavos sezoną galvijų produktyvumas tiesiogiai priklauso nuo žolės kiekio ir kokybės. Todėl svarbu atsižvelgti į vyraujančių žolių raidos fazes, žolyno aukštį ir jo kokybės kitimus [1, 3].

Be žolės maistingumo, labai svarbu jos ėdamumas, t.y. ar gyvuliai ją noriai ėda. Tai priklauso ne tik nuo žolių raidos fazės, bet ir nuo žolyną sudarančių žolių rūšių. Taigi žolyno botaninė sudėtis yra irgi ne mažiau svarbus jo kokybės rodiklis [2].

Ganyklinio žolyno kokybė priklauso nuo jo nuganyimo dažnumo. Intensyviau naudojamos ganyklose pasikeičia žolių rūšių santykis – suveša žemos, mindymui atsparios žolės, o aukštos išretėja [2].